

Een bijzondere wortelformatie van een paramolaar

door Dr. L. van den Bergh

Met de benaming „paramolaar” wordt volgens de terminologie van Prof. Bolk een tandrudiment bedoeld dat ter hoogte van het molaargebied van onze tweede dentitie voorkomt. Zulk een paramolaar staat in alternerende positie ten opzichte van de blijvende molaar, die zij vergezelt. Ze staat niet naast haar, doch aan haar mesio buccale zijde.

Uit het feit dat alle tandgeneraties alternerend ten opzichte van elkaar staan en ook de paramolaren zich aan deze regel houden, concludeert Bolk dat de paramolaren uit de generatie die aan de blijvende molaren vooraf gaat, moeten stammen. De paramolaren zouden dus persisterende rudimentaire melkmolaren moeten zijn.

Tot deze belangrijke conclusie geraakte Bolk nu aan de hand van zijn beschouwingen en weerlegde hiermee theorieën die deze rudimenten als producten van kiemspijting opvatten.

Een algemene erkenning viel Bolk's classificatie echter niet ten deel en zo ontlenen we aan de Terra (Hoofdstuk: Überzählige typische Molaren) „Wenn ich nun an den von mir aufgefundenen überzähligen Zähnen im Gebiet der Molaren, um sie als Molaren zu deuten, die Forderung stelle dass ihre Form jenen der Molaren typisch ähneln sollte, dann würde kein einziges der von mir aufgefundenen Objekte als Molaren zu deuten sein. Zwar ist der Ausbildungsrad sehr wechselnd, aber einen regelmässig gebildeten vierhöckerigen oder sogar nur dreieckig, drehöckerigen Zahn, mit gut ausgebildeten Wurzeln traf ich bei meinem Material nicht an. Es waren zapfenförmige, bisweilen mehrhöckerige und dann ziemlich stark in mesio distaler Richtung komprimierte Gebilde”.

Om kort te gaan: de Terra oppert bezwaren tegen de geringe overeenkomst van paramolaren en molaren, zowel in wortel- als kroonvorm. Hij gaat van de stelling uit dat wij alleen van „molaren” mogen spreken indien de hun typerende kenmerken bij de paramolaren terug te vinden zijn.

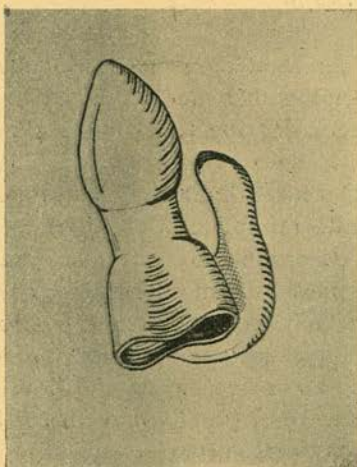
Hoe verder de tijd nu gaat, hoe meer gevallen gerapporteerd worden en zo ook hier.

Gottardi toont ons in „I denti soprannumerari nell'uomo (Spoleto 1927) op blz. 20, fig 30, een afbeelding van een vier-knobbelige, in kroonvorm sprekend op een molaar gelijkende, paramolaar.

Na uitsluitend de kroonvorm besproken te hebben, komen we vanzelf over de wortels van de paramolaren te spreken en vermeld ik in dit verband een gave tweede paramolaar uit de linkerhelft der bovenkaak, die ik extraheerde nadat een oriëntatie-afdruk werd genomen.

Het toeval wilde dat een *drie-wortelige* paramolaar te voorschijn kwam. De palatinale wortel was volgroeid en sterk gebogen (zie

afbeelding), terwijl de buccale wortels nog in het ontwikkelingsstadium verkeerden en nog niet gesepareerd waren. Ze bezaten een wijd geopend foramen apicale. De kroon vormde een tegenstelling

Drie-wortelige paramolaar
($3\frac{1}{2} \times$ nat. gr.)

met de progressieve wortelformatie, ze vertoonde slechts een eenvoudige kegelvorm.

Zij tenslotte nog vermeld dat de derde molaren aan beide zijden der bovenkaak symmetrisch en drie-knobbelig waren en de tweede molaren symmetrisch en vier-knobbelig.

De door Gottardi afgebeelde paramolaar met een molariforme kroon en de zo juist beschreven drie-wortelige paramolaar, voldoen dus beter aan de door de Terra gestelde eisen, dan zijn eigen collectie dit deed, zodat Bolk's zienswijze omtrent het wezen dezer tandrudimenten in het door mij beschreven geval een steun vindt.

Hilversum, 20 Febr. '48

SAMENVATTING

Een opmerkelijke wortelformatie van een boven-paramolaar met één palatinale en twee in staat van ontwikkeling zijnde buccale wortels, wordt beschreven om op het molariforme karakter dezer rudimenten te wijzen.

RÉSUMÉ

On donne la description d'une paramolaire avec des racines remarquables, qui consistent d'une racine palatinale et deux racines buccales en condition de développement, pour montrer le caractère, molariforme de ces rudiments dentaires.